

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/157/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011604
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319011604.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného J. X., nar. XX.X.XXXX v V., obžalovaného T. Z. st., nar. XX.X.XXXX v I., obžalovaného T. Z. ml., nar. XX.X.XXXX v V., a obžalovaného V. B., nar. XX.X.XXXX v K., okr. V., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výbory omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 27T/148/2019 zo dňa 2. septembra 2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. apríla 2021 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

I/

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku zrušuje sa rozsudok Okresného súdu Galanta sp.zn. 27T/148/2019 zo dňa 2. septembra 2020, vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovaným J. X., T. Z. st., a T. Z. ml.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

u k l a d á

Obžalovanému J. X., nar. XX.X.XXXX v V., trvalé bydlisko V. XXXX, V., okres Šaľa, t.č. vo väzbe,

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia veci, zaistených dňa 04.07.2019 pri domovej prehliadke na adrese V. XXXX a prehliadke auta Audi A6, EČ: SA-037CY:

- digitálna váha Sencor,
- finančná hotovosť 2 000 €.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona ukladá ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, počas trvania ochranného dohľadu ukladá obmedzenia a povinnosti:

- zákaz užívania omamných a psychotropných látok (drog),
- zákaz narábania s omamnými a psychotropnými látkami (drogami),
- príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Obžalovanému T. Z. st., nar. XX.X.XXXX v I., trvalý pobyt I. XXX, okr. Šaľa, t.č. vo väzbe,

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam, trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia veci, zaistených dňa 04.07.2019 pri domovej prehliadke na adrese I. XXX:
- finančná hotovosť 7 600 €.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovanému T. Z. ml., nar. XX.X.XXXX v V., trvalý pobyt I. XXX, okr. Šaľa, t.č. vo väzbe,

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. I), § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d), § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona trest prepadnutia veci, zaistených dňa 04.07.2019 pri domovej prehliadke na adrese I. XXX:
- digitálna váha Emos,
- finančná hotovosť 500 €.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

II/

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného V. B., nar. XX.XX.XXXX v K., z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 27T/148/2019 zo dňa 2. septembra 2020 boli obžalovaní uznaní za vinných na tom skutkovom základe, že

najmenej od roku 2015 si obžalovaný J. X. na doposiaľ neznámych miestach neoprávnene zadovážoval semená rastlín rodu Cannabis - marihuana, ktorých účinná látka po dopestovaní je tetrahydrokanabinol (THC) aj samotné rastliny rodu Cannabis - marihuana (planty), ktoré po vzájomnej dohode osobne odovzdával minimálne obžalovaným T. Z. ml. a T. Z. st. ako „svojím pestovateľom“ za účel ich ďalšieho pestovania, resp. dopestovania, zberu a spracovania na drogu zvanú marihuana, ktorej účinná látka je THC, ktorí za účelom finančného prospechu prisľúbeného od obžalovaného J. X. a uzročením s tým, že ide o pestovanie drogy marihuany tieto semená a planty neoprávnene pestovali za účelom následného zberu a ďalšieho spracovania, následne neoprávnene prechovávali na adrese svojich trvalých pobytov v I. a po dosiahnutí najvyššieho vegetačného stupňa, s najvyšším stupňom účinnej látky THC, a po ich spracovaní podľa pokynov obžalovaného J. X. mu ich osobne odovzdávali v kartónových krabiciach alebo plastových nádobách, za čo im poskytoval finančnú odplatu, pričom obžalovaný T. Z. st., keďže ich už nechcel pestovať u seba doma a aj na naliehanie zo strany obžalovaného J. X., aby tieto planty odovzdal ďalšiemu prípadnému pestovateľovi, v presne nezistenom dni mesiaca máj roku 2019 osobne dohodol výsadbu a pestovanie týchto rastlín s obžalovaným V. B., osobne mu dodal planty, načo obžalovaný V. B., uzročený s tým, že ide o pestovanie drogy marihuany, neoprávnene tieto

rastliny pestoval a neoprávnene ich prechovával na adrese svojho trvalého pobytu v K. za účelom finančného prospechu prisľúbeného od obžalovaného T. Z. st., ktorý mu minimálne dva krát zabezpečil aj hnojivo na ich pestovanie a osobne u obžalovaného V. B. asi dva krát do týždňa vykonával kontroly pestovania týchto rastlín a dával mu rady a pokyny na kvalitné pestovanie, a v presne nezistený deň mesiaca jún 2019 vykonal osobne aj zber týchto rastlín a ich odvoz na ďalšie spracovanie pre obžalovaného J. X., pričom obžalovaný T. Z. st. mal u seba doma na adrese I. XXX dňa 04.07.2019 plastový sud s drveným a sušeným konope o hmotnosti 1 143,93 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 3 % hmotnostného, 3 čerstvé rastliny konope o hmotnosti upotrebitelnej časti po vysušení 16,53 g, obsahujúcimi THC s priemernou koncentráciou 3,5 % hmotnostného, plastové vrečko s mierne vlhkým konope o hmotnosti po dosušení 448,96 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 5,5 % hmotnostného, plastové vrečko s mierne vlhkým konope o hmotnosti po dosušení 390,16 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 6,2 % hmotnostného a 2 zväzky čerstvých lístkov konope so stonkami o hmotnosti 9,26 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 2,3 % hmotnostného, čo spolu predstavuje 4 016 obvyklých jednorazových dávok drogy v hodnote minimálne 9 039,77 €, obžalovaný Alexander Nyeso ml. mal u seba doma na adrese Žihárec 695 dňa 04.07.2019 kartónovú krabicu so sušeným konope o hmotnosti 266,81 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 9,8 % hmotnostného, igelitové vrečko so sušeným konope o hmotnosti 92,11 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 9,3 % hmotnostného, sivú kartónovú krabicu so sušeným konope o hmotnosti 21 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 9,5 % hmotnostného, kartónovú krabicu so sušeným konope o hmotnosti 140,97 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 6,9 % hmotnostného, kartónovú krabicu s nápisom „KJG“ so sušeným konope o hmotnosti 316,85 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 8,7 % hmotnostného, kartónovú krabicu s nápisom „KJG“ so sušeným konope o hmotnosti 330,09 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 8,1 % hmotnostného, kartónovú krabicu s nápisom „KJG“ so sušeným konope o hmotnosti 434,2 g, obsahujúcim THC s priemernou koncentráciou 6,5 % hmotnostného a rastlinu konope o hmotnosti upotrebitelnej časti po vysušení 141,44 g, obsahujúcu THC s priemernou koncentráciou 5,5 % hmotnostného, čo spolu predstavuje 3 490 obvyklých jednorazových dávok drogy v hodnote minimálne 7 845,37 €, a obžalovaný V. B. mal u seba doma na adrese K. XXX dňa 04.07.2019 rastliny konope o hmotnosti upotrebitelnej časti po vysušení 1 097 g, obsahujúcimi THC s priemernou koncentráciou 8,3 % hmotnostného, čo predstavuje 2 194 obvyklých jednorazových dávok drogy v hodnote minimálne 4 936,50 €, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú rastliny rodu Cannabis (konopa) zaradené do I. skupiny omamných látok a THC do I. skupiny psychotropných látok.

Obžalovaný J. X. bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému J. X. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. k) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného J. X. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému J. X. peňažný trest vo výške 30.000 (tridsaťtisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému J. X. trest prepadnutia veci, zaistených dňa 04.07.2019 pri domovej prehliadke na adrese V. XXXX a prehliadke auta Audi A6, EČ: SA-037CY:

- digitálna váha Sencor,
- finančná hotovosť 2.000 eur.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému J. X. ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, okresný súd uložil obžalovanému J. X. počas trvania ochranného dohľadu obmedzenia a povinnosti:

- zákaz užívania omamných a psychotropných látok (drog),
- zákaz narábania s omamnými a psychotropnými látkami (drogami),
- príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Obžalovaný T. Z. st. bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému T. Z. st. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 a § 39 ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného T. Z. st. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému T. Z. st. peňažný trest vo výške 5.000 (päťtisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému T. Z. st. trest prepadnutia veci, zaistených dňa 04.07.2019 pri domovej prehliadke na adrese I. XXX:

- finančná hotovosť 7.600 eur.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému T. Z. st. ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovaný T. Z. ml. bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému T. Z. ml. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 a § 39 ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného T. Z. ml. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému T. Z. ml. peňažný trest vo výške 10.000 (desaťtisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému T. Z. ml. trest prepadnutia veci, zaistených dňa 04.07.2019 pri domovej prehliadke na adrese I. XXX:

- digitálna váha Emos,

- finančná hotovosť 500 eur.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému T. Z. ml. ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovaný V. B. bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému V. B. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného V. B. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému V. B. trest prepadnutia vecí, zaistených dňa 04.07.2019 pri domovej prehliadke na adrese K. XXX:
- mobilný telefón Samsung S8, PIN: 0000.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému V. B. ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 2181-2185 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že dňa 23.12.2019 podal prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava obžalobu na obžalovaných, ktorú okresný súd prejednal na hlavnom pojednávaní. Na začiatku hlavného pojednávania okresný súd prítomných upozornil na úpravu skutkovej vety jej preštylizovaním na podstatné okolnosti a určením obvyklých jednorazových dávok drogy namiesto bežných jednotlivých dávok, všetko bez vplyvu na právnu kvalifikáciu a trestnú sadzbu.

Obžalovaní na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „TP“), urobili vyhlásenia, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) TP odpovedali „áno“. Prokurátor nemal k vyhláseniam obžalovaných výhrady a navrhol tieto vyhlásenia prijať. Okresný súd prijal vyhlásenia obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu a ochranných opatrení.

Okresný súd po prijatí vyhlásení obžalovaných o vine uznal ich vinnými zo spáchania žalovaných skutkov v zmysle podanej obžaloby.

Okresný súd u všetkých obžalovaných zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznali sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutovali, a priťažujúce okolnosti zistil u obžalovaného 1/ X. - spáchal trestný čin ako organizátor, a u obžalovaného 4/ B. - bol už za trestný čin odsúdený rozhodnutiami Vojenského obvodového súdu Brno sp. zn. 3T/83/1974 zo dňa 04.06.1974, Okresným súdom Svitavy sp. zn. 2T/500/1977 zo dňa 26.10.1977 a Okresným súdom Galanta sp. zn. 1T/34/1979 zo dňa 21.03.1979. Postavenie obžalovaného 1/ X. ako organizátora vyplýva zo znenia skutkovej vety, podľa ktorej on zabezpečoval prostriedky, riadil chod a zabezpečoval aj odbyt pri tejto trestnej činnosti. Skutočnosť, že obžalovaný 1/ X. bol už za drogový trestný čin odsúdený, nemohol okresný súd zohľadniť, pretože sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Pri prevahe poľahčujúcich okolností u obžalovaných 2/ Z. st. a 3/ Z. ml. sa horná hranica trestnej sadzby znížila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 13 rokov a 4 mesiace. Čo sa týka druhu trestu, okresný súd musel v zmysle § 34 ods. 6 TZ všetkým obžalovaným ukladať trest odňatia slobody.

Pri určení výmery trestu obžalovaného 1/ X. prihliadol okresný súd na jeho postoj k trestnej činnosti, ku ktorej sa v závere vyšetrovania priznal, no aj na jeho podiel a postavenie pri jej páchaní, keď bol prvotným hýbateľom a organizátorom, dĺžku a rozsah jeho páchania, ktorý sa navyše takéhoto konania dopúšťal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Okresným súdom Galanta sp. zn. 2T/121/2013 a v drogovej trestnej činnosti zrecidivoval a uložil mu trest v trvaní 11 rokov.

U obžalovaných 2/ Z. st. a 3/ Z. ml. prihliadol okresný súd na ich postoj k trestnej činnosti, ku ktorej sa priznali obžalovaný 2/ v závere vyšetrovania a obžalovaný 3/ pred súdom, ako aj ich doterajší život a prostredie, keď majú stabilné rodinné zázemie a živobytie zabezpečené riadnou prácou, resp. dôchodkom, a uložil im trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 TZ (S 44/2017) v trvaní 7 rokov, keď na druhej strane prihliadal aj na rozsah a trvanie páchania trestnej činnosti.

U obžalovaného 4/ B. prihliadol okresný súd na jeho postoj k trestnej činnosti, ku ktorej sa od počiatku priznával a opísal spôsob jeho páchania, ako aj postavenie spoluobžalovaných, čím uľahčil vyšetrovanie, ako aj na skutočnosť, že trestnú činnosť nepáchal po tak dlhý čas ako ostatní spoluobžalovaní a nemal z nej zatiaľ žiadny prospech a uložil mu trest mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 TZ v trvaní 6 rokov, keď na druhej strane zohľadnil jeho záznamy v registri trestov, podľa ktorých sa v poslednom čase začal opätovne dopúšťať trestnej činnosti.

Keďže obžalovaní boli odsúdení za obzvlášť závažný zločin, v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) TZ obžalovaní by mali byť zaradení na jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd ale so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'ov mal za to, že ich náprava bude lepšie zaručená v ústave so stredným stupňom stráženia. Obžalovaní sa nedopúšťali násilnej trestnej činnosti, ktorá by odôvodňovala bezpečnostné opatrenia, aké sú pri maximálnom stupni stráženia. Umiestnením v maximálnom stupni stráženia by preto došlo k neodôvodnenému prerušeniu sociálnych väzieb, obmedzeniu možnosti výkonu práce ako aj ďalšieho vzdelávania, čo by aj sťažilo ich prevýchovu a následnú adaptáciu po prepustení na slobodu.

Ako vyplýva zo skutkovej vety, obžalovaní 1/, 2/ a 3/ získavali touto trestnou činnosťou počas dlhšieho obdobia značný majetkový prospech, keď len hodnota jednej zadržanej úrody predstavovala u obžalovaného 2/ minimálne 9 039,77 € a u obžalovaného 3/ minimálne 7 845,37 €. Treba pri tom zohľadniť, že trestnej činnosti sa dopúšťali najmenej od roku 2015, čo do obmedzenia ich osobnej slobody predstavuje štyri kompletne sezóny (počas piatej došlo k obmedzeniu osobnej slobody), pričom počas jednej sezóny mohli mať aj viac ako jednu úrodu. Aj pri zohľadnení len jednej úrody za sezónu, vychádzajúc z množstva a hodnoty zberu, aký bol v čase vykonania domových prehliadok, to vychádza na vypestovanie drog za štyri sezóny v hodnote minimálne 67 540 €. Keďže peniaze len tak nezanikajú, ale premieňajú sa na konzum, úspory, alebo iné hodnoty, považoval okresný súd za vhodné uložiť obžalovaným 1/, 2/ a 3/ aj peňažné tresty, ktorými sa dosiahne aspoň čiastočne postih nelegálne získaných hodnôt a prospechu. U obžalovaného 1/ ako organizátora predpokladal okresný súd najvyššiu maržu a preto mu uložil peňažný trest v hodnote menej ako polovice minimálne nelegálnych získaných príjmov vo výške 30 000 €, a u obžalovaných 2/ a 3/ v hodnote menej ako šestiny týchto príjmov, pričom u obžalovaného 2/ zohľadnil uložený trest prepadnutia vecí - finančnej hotovosti. Netreba sa naivne domnievať, že obžalovaní svoje nelegálne príjmy z trestnej činnosti majú uložené pod svojim menom, či už na účtoch, v nehnuteľnostiach alebo inak. Je iba na nich, či im stojí skoršie prepustenie na slobodu za vrátenie trochy z nelegálne získaných príjmov.

Zároveň okresný súd uložil obžalovaným trest prepadnutia vecí, zaistených pri domových prehliadkach a prehliadke vozidla, ktoré zjavne boli použité na spáchanie trestného činu, a to váženie drog a kontaktovanie za účelom distribúcie. Pri zaistených peniazoch mal okresný súd dostatočne preukázané, že pochádzali z predaja drog, a to vzhľadom na spôsoby ich uloženia, keďže boli schované, ako na spôsob páchania trestného činu, ktorý bol páchaný za účelom získania majetkového prospechu. Okresný súd neuložil prepadnutie vecí bežných a bezcenných (sud, krabice, nožnice a pod.), pretože by sa tým nedosiahol účel tohto trestu, teda zamedzenie páchania trestnej činnosti a postihnutie výnosov z trestnej činnosti.

Nakoniec uložil okresný súd obžalovaným ochranný dohľad, pretože boli odsúdení za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovanému 1/ ako recidivistovi v tejto trestnej

činnosti uložil ochranný dohľad maximálnej dĺžky a k nemu obmedzenia a povinnosti, ktoré zabránia jeho návratu k takémuto spôsobu života a zabezpečia jeho začlenenie do spoločnosti. Zvyšným obžalovaným uložil ochranný dohľad podľa ich podielu na trestnej činnosti a doterajšieho spôsobu života.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote (ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku č.l. 2180 spisu) zahlásil obžalovaný J. X., obžalovaný T. Z. st., obžalovaný T. Z. ml. odvolanie, pričom obžalovaný V. B. si ponechal lehotu na podanie odvolania.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa vzdal práva na podanie odvolania v celom rozsahu.

Odvolanie obžalovaného V. B. podal obhajca na č.l. 2187 spisu.

Odvolanie obžalovaného J. X. obhajca písomne odôvodnil na č.l. 2190-2191 a č.l. 2195-2196 spisu.

V odôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom obhajcu stručne zhrnul obsah napadnutého rozsudku. Uložený trest a súčasne uložený peňažný trest považoval za neprímerane prísny a jasne nezákonný. V konaní pred súdom obžalovaný X. spravil vyhlásenie čo do viny, ktoré podľa jeho názoru súd pri ukladaní trestu nezobral vôbec do úvahy. Bol toho názoru, že ako možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d) ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, je možné toto ustanovenie Trestného zákona per analogiam a pri použití argumentu a minor ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku. Ako obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny a to bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Napriek tomu, že trestný zákon dovoľuje v takomto prípade analogicky použiť zmierňovacie ustanovenia o ukladaní trestu, súd tak neurobil a uložil mu trest prísnejší ako navrhoval prokurátor. Nemožno súhlasiť s tvrdením súdu, že bol organizátorom tejto skupinovej trestnej činnosti. Jediný, s kým prišiel do kontaktu, bol obžalovaný T. Z. st. To bol človek, s ktorým sa podieľal na trestnej činnosti. Avšak určite mu nemôže byť prisúdený štatút organizátora trestnej činnosti, takto ani vec nebola posudzovaná v prípravnom konaní a táto skutočnosť nie je zadefinovaná ani v skutkovej vete. Mal za to, že prítiažujúca okolnosť v zmysle ust. § 37 písm. k) Trestného zákona je v jeho prípade nedôvodná a súd ju nemal dôvod aplikovať. Naopak, súd nezobral do úvahy poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. j), že pred spáchaním skutku viedol riadny rodinný život, žil na adrese trvalého bydliska, riadne chodil do práce, mal dobré pracovné hodnotenie, 6 rokov pracoval u toho istého zamestnávateľa. Posudok na jeho osobu z obce považoval za tendenčný, nakoľko nikdy neprišiel do konfliktu, nikdy nikomu neublížil, nikdy nebol priestupkovo riešený za iné ako dopravné priestupky menšieho stupňa závažnosti. Pri správnom zohľadnení pomeru poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností by mal dve poľahčujúce a žiadnu prítiažujúcu okolnosť. Trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov je potom neadekvátny. Pokiaľ ide o uloženie peňažného trestu, tento mu súd uložil nad rámec návrhu prokurátora KP. Nie je známe, z čoho vychádzal súd pri uložení tohto trestu, pretože tento trest zdôvodnil iba vlastným predpokladom o možnom zisku. Mal za to, že zisk musí byť preukázaný bez najmenších pochyb zákonnými dôkazmi a samotná indícia alebo predpoklad nepostačuje na zdôvodnenie opodstatnenosti takéhoto druhu trestu. Mal za to, že uložený peňažný trest je uložený nezákonne a míňa sa jeho účel, keďže nie je predpoklad, že by ho vedel vykonať. Pred vzatím do väzby pri jeho výsluchu uviedol jeho majetkové pomery, z ktorých je zrejmé, že nevlastní žiadnu hnuiteľnú vec väčšej hodnoty ani nehnuteľnú vec a mal iba pravidelný príjem z pracovnej činnosti, ktorý počas výkonu trestu mať nebude. Poukázal na § 57 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na to, že súd nevykonal žiadne dokazovanie o ozrejmení si tejto skutočnosti, rozhodol v rozpore s Trestným zákonom. Mal za to, že v jeho prípade išlo o rozhodnutie, ktoré je založené na nesprávnom použití Trestného zákona. Navrhol, aby bol napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), e) Trestného poriadku zrušený a aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol.

Odvolanie obžalovaného T. Z. st. a T. Z. ml. obhajca doplnil na č.l. 2197-2199 spisu.

V odôvodnení odvolania obžalovaní prostredníctvom obhajcu uviedli, že trest uložený okresným súdom je neprímeraný a nezákonný. Na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie, že sú vinní zo spáchania stíhaného skutku uvedeného v obžalobe a po zodpovedaní zákonom ustanovených otázok okresný súd ich vyhlásenie prijal. Pri ukladaní trestu navrhli zohľadniť poľahčujúce okolnosti, a to u obžalovaného

T. Z. st. podľa § 36 písm. d), j), l) Trestného zákona a u obžalovaného T. Z. ml. podľa § 36 písm. j), l) Trestného zákona.

Bez priznania viny obžalovaného T. Z. st. a T. Z. ml. by nedošlo k odsúdeniu obžalovaného J. X.. Bez priznania obžalovaných by bola dôkazná situácia obžaloby výrazne oslabená. Zo strany obžalovaných neprišlo k distribúcii drog, ale títo vystupovali v distribučnom reťazci „ len “ ako záhradníci a z pestovania drog nemali žiadny príjem. Poukázali na trest obžalovaného B., ktorý bol v porovnaní s ich trestami neprímeraný a nespravodlivý, pričom táto nerovnováha bola prítomná v trestnom konaní už od počiatku, kedy obžalovaný B. nebol ani väzobne stíhaný.

Odvolyvanie obžalovaní podali aj voči výroku o peňažnom treste a naň nadväzujúcom náhradnom treste, prvostupňovému súdu úplne absentovali dôkazy a argumenty pre uloženie tohto trestu. Prepadnutie finančnej hotovosti, ktorá bola zaistená u oboch, musí postačovať aj z hľadiska uloženia peňažného trestu. Navyše u obžalovaného T. Z. st. ide o dôchodcu, ktorý nemá reálne možnosť tento peňažný trest uhradiť a v prípade nekritického prevzatia názoru prvého stupňa, dôjde v prípade nemožnosti uhradenia tohto trestu k navýšeniu trestu odňatia slobody u obžalovaného T. Z. st. až na 8 rokov a u obžalovaného T. Z. ml. až na 9 rokov.

V neposlednom rade poukázali na prednes okresnej prokuratúry, ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 02.09.2020 sama navrhovala uložiť obžalovaným miernejšie tresty odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov, ktorý by bol trestom primeraným.

V závere navrhli, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 02.09.2020 č.k. 27T/148/2019 - 2181 vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému T. Z. st. uloží trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do minimálneho stupňa stráženia a obžalovanému T. Z. ml. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do minimálneho stupňa stráženia.

Obžalovaný V. B. odvolanie podal proti výroku o treste rozsudku okresného súdu. Poukázal, že obžalovaný sa ihneď pri prvom výsluchu priznal, oľutoval spáchanie trestného činu. Ďalej poukázal na jeho vysoký vek a zlú sociálnu situáciu. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval podľa jeho názoru aj trest kratšieho trvania. Navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu uvedenom v § 317 ods. 1 Trestného poriadku zrušil podľa § 321 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 Trestného poriadku rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaných J. X., T. Z. st., T. Z. ml., obhajcov a prokurátora krajskej prokuratúry. Proti obžalovanému V. B. krajský súd konal ako proti ušlému, nakoľko sa obžalovaný na adrese trvalého bydliska nezdržiava, nedostavuje sa k probačnému a mediačnému úradníkovi, nepodarilo sa polícii vypátrať jeho pobyt a taktiež sa nepodaril zrealizovať príkaz na zatknutie. Šetrením bolo zistené, že sa zdržiava na neznámom mieste mimo územia Slovenskej republiky.

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že rozsudok Okresného súdu Galanta napadnutý odvolaniami obžalovaných považuje za zákonný, vecne správny a pokiaľ sa jedná o odvolaniami napadnutú časť, má za to, že okresný súd sa v odôvodnení rozsudku dostatočne podrobne vysporiadal s argumentáciou pre uloženie trestov jednotlivým obžalovaným, pričom tieto tresty považuje za zákonné a vecne správne s tým, že individuálne pokiaľ ide o jednotlivých obžalovaných zohľadňujú predovšetkým podiel týchto obžalovaných na páchaní skutku, ktorý sa im v danom prípade kladie za vinu.

Obhajkyňa obžalovaného J. X. sa pridržiavala v celom rozsahu písomne podaného odvolania proti rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Galanta považuje za nezákonný z dôvodov, ktoré uviedla v písomnom odôvodnení a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/ Trestného poriadku zrušil a aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol s použitím zmierňovacieho inštitútu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona.

Obhajca obžalovaných T. Z. st. a T. Z. ml. uviedol, že vzhľadom na odvolacie dôvody, ktoré sú podrobne uvedené v písomnom odôvodnení odvolania a ktoré boli aj na verejnom zasadnutí oboznámené, navrhol,

aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanému v druhom rade uloží trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením do minimálneho stupňa stráženia a obžalovanému v treťom rade rovnaký trest.

Obhajca obžalovaného V. B. sa pridržiaval písomného odôvodnenia odvolania.

Obžalovaný J. X. uviedol, že svojho činu úprimne ľutuje, hanbí sa za to a nikdy v živote sa to nezopakuje.

Obžalovaný T. Z. st. uviedol, že ľutuje všetko a v živote nebude robiť takéto veci.

Obžalovaný T. Z. ml. uviedol, že svoj čin oľutoval a v živote sa toho nedotkne a ani neuvidí.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaných podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaných J. X., T. Z. st. a T. Z. ml. v časti výroku o treste boli dôvodné, a teda bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok v uvedenej časti zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku, pričom odvolací súd v uvedenej časti sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zhodne ako súd I. stupňa zistil :

· prokurátor krajskej prokuratúry podal dňa 23.12.2019 pod č. Kv 57/19/2200-76 obžalobu o na J. X., nar. XX.X.XXXX, T. Z., nar. XX.X.XXXX, T. Z., nar. XX.X.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, a o na V. B., nar. XX.X.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona

· okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to zápisnica o vykonaní DP z č.l. 1245, zápisnica o vykonaní DP z č.l. 1272, zápisnica o vykonaní DP z č.l. 1335, zápisnica o vykonaní prehliadky auta z č.l. 1349, odpis RT obž. Z. st. z č.l. 1921, odpis RT obž. B. z č.l. 1922, odpis RT obž. Z. ml. z č.l. 1924, odpis RT obž. X. z č.l. 1925, výpis z evidencie priestupkov obž. B. z č.l. 1926, výpis z evidencie priestupkov obž. Z. ml. z č.l. 1927, výpis z evidencie priestupkov obž. X. z č.l. 1929, výpis z evidencie priestupkov obž. Z. st. z č.l. 1932, hodnotenie z ÚVV obž. X. z č.l. 1939, hodnotenie z ÚVV obž. Z. st. z č.l. 1942, hodnotenie z ÚVV obž. Z. ml. z č.l. 1945, hodnotenie zamestnávateľa obž. X. z č.l. 1958, hodnotenie zamestnávateľa obž. Z. ml. z č.l. 1959, správa o povesti obce V. obž. X. z č.l. 1969.

Keďže obžalovaní na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, urobili vyhlásenia, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) TP odpovedali „áno“, pričom prokurátor nemal k vyhláseniam obžalovaných výhrady a navrhol tieto vyhlásenia prijať, tak okresný súd postupoval správne, keď prijal vyhlásenia obžalovaných, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu a ochranných opatrení.

K ukladaniu trestov:

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu

právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013).

Pri úvahách, aký druh trestu spravodlivo zohľadní konanie obžalovaných, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť na ochranu spoločnosti jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Odvolací súd z týchto dôvodov zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovaným J. X., T. Z. st., a T. Z. ml. a sám uložil uvedeným obžalovaným tresty.

Obžalovanému J. X. uložil trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov, za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam za priznania jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Dôvodom je tá skutočnosť, že obžalovaný urobil pred súdom vyhlásenie o vine, k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Zákonná trestná sadzba v zmysle § 172 ods. 2 Trestného zákona je 10 rokov až 15 rokov. Keďže obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, ide o poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Keďže u obžalovaného prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona, znížila sa v jeho prípade horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3, teda po úprave zohľadňujúcej prevahu poľahčujúcich okolností bola trestná sadzba v rozpätí 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Odvolací súd ustálil, že v preskúmanom prípade u obžalovaného bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vzhľadom na to, že obžalovaný pred súdom učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré bolo súdom aj prijaté v zmysle § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku. V tejto súvislosti je potrebné poukázať tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, kde okrem iného sa konštatuje, že ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Odvolací súd v preskúmanom prípade u obžalovaného pristúpil k aplikácii ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný svojím priznaním prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu, a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie v rozsahu skutku uvedeného v obžalobe. Po úprave trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona dolná hranica trestnej sadzby znížená o 1/3 predstavovala 6 rokov a 8 mesiacov. Na doplnenie je ešte potrebné poznamenať, že pri znižovaní dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona sa prihliada len na dolnú hranicu bez

ohľadu na hornú sadzbu, a teda nevychádza sa z rozdielu medzi hornou hranicou a dolnou hranicou, ako je tomu pri ustanovení § 38 ods. 8 Trestného zákona.

Keďže obžalovaný aktívne zadával pokyny pestovateľom, čo znamená, že spoločenská závažnosť jeho trestnej činnosti je vyššia ako spoločenská závažnosť trestnej činnosti pestovateľov, ktorí reagovali na pokyny obžalovaného, uvedená okolnosť sa musela prejavíť aj vo vyššom treste v porovnaní s ostatnými pestovateľmi. Nebolo možné opomenúť ani trestnú minulosť obžalovaného, keď obžalovaný má v registri trestov 2 záznamy. Na základe uvedených skutočností, odvolací súd dospel k záveru, že trest v trvaní 9 rokov je primeraný a spravodlivý.

Keďže obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin, mal by byť v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradený na jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Súd ale so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a mal za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný sa nedopúšťal násilnej trestnej činnosti, ktorá by odôvodňovala bezpečnostné opatrenia, aké sú pri maximálnom stupni stráženia. Umiestnením v maximálnom stupni stráženia by preto došlo k neodôvodnenému prerušeniu sociálnych väzieb, obmedzeniu možnosti výkonu práce ako aj ďalšieho vzdelávania, čo by aj sťažilo jeho prevýchovu a následnú adaptáciu po prepustení na slobodu.

Zároveň súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, lebo pri zaistených peniazoch mal súd dostatočne preukázané, že pochádzali z predaja drog, a to vzhľadom na spôsoby ich uloženia, keďže boli schované, ako na spôsob páchania trestného činu, ktorý bol páchaný za účelom získania majetkového prospechu. Pri zaistenej váhe mal súd dostatočne preukázané, že bola použitá na váženie drog.

Nakoniec uložil súd obžalovanému ochranný dohľad, pretože bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 57 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovanému aj obmedzenia a povinnosti za účelom posilnenia účinkov probačného dohľadu.

Súd uložil obžalovanému T. Z. st. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, teda v blízkosti mimoriadne zníženej dolnej hranice trestnej sadzby, ktorá v prípade obžalovaného pri prevahe poľahčujúcich okolností po úprave a pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu bola v rozpätí od 6 rokov a 8 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiacov.

Keďže obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin, mal by byť v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradený na jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Súd ale so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a mal za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný sa nedopúšťal násilnej trestnej činnosti, ktorá by odôvodňovala bezpečnostné opatrenia, aké sú pri maximálnom stupni stráženia. Umiestnením v maximálnom stupni stráženia by preto došlo k neodôvodnenému prerušeniu sociálnych väzieb, obmedzeniu možnosti výkonu práce ako aj ďalšieho vzdelávania, čo by aj sťažilo jeho prevýchovu a následnú adaptáciu po prepustení na slobodu.

Zároveň súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, lebo pri zaistených peniazoch mal súd dostatočne preukázané, že pochádzali z predaja drog, a to vzhľadom na spôsoby ich uloženia, keďže boli schované, ako na spôsob páchania trestného činu, ktorý bol páchaný za účelom získania majetkového prospechu.

Nakoniec uložil súd obžalovanému ochranný dohľad, pretože bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd uložil obžalovanému T. Z. ml. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, teda v blízkosti mimoriadne zníženej dolnej hranice trestnej sadzby, ktorá v prípade obžalovaného pri prevahe poľahčujúcich okolností po úprave a pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu bola v rozpätí od 6 rokov a 8 mesiacov do 13 rokov a 4 mesiacov.

Keďže obžalovaný bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin, mal by byť v zmysle § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradený na jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Súd ale so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a mal za to, že jeho náprava bude lepšie zaručená v ústave so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný sa nedopúšťal násilnej trestnej činnosti, ktorá by odôvodňovala bezpečnostné opatrenia, aké sú pri maximálnom stupni stráženia. Umiestnením v maximálnom stupni stráženia by preto došlo k neodôvodnenému prerušeniu sociálnych väzieb, obmedzeniu možnosti výkonu práce ako aj ďalšieho vzdelávania, čo by aj sťažilo jeho prevýchovu a následnú adaptáciu po prepustení na slobodu.

Zároveň súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí, lebo pri zaistených peniazoch mal súd dostatočne preukázané, že pochádzali z predaja drog, a to vzhľadom na spôsoby ich uloženia, keďže boli schované, ako na spôsob páchania trestného činu, ktorý bol páchaný za účelom získania majetkového prospechu. Pri zaistenej váhe mal súd dostatočne preukázané, že bola použitá na váženie drog.

Nakoniec uložil súd obžalovanému ochranný dohľad, pretože bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

II. Peňažný trest nemožno uložiť, ak je zrejmé, že by bol nevyhnutelný (§ 54 ods. 1 tr. zák.). Pri skúmaní tejto podmienky uloženia peňažného trestu treba zisťovať aj záväzky obvineného, predovšetkým rozsah jeho zákonnej vyživovacej povinnosti a rozsah povinnosti na náhradu škody, ktoré zásadne majú prednosť pred zaplatením peňažného trestu (por. § 343 ods. 2 a § 344 ods. 1 tr. por.). (R 22/1977, rozsudok najvyššieho súdu ČSSR zo 17. 2. 1977 sp.zn. 2 Tzf 3/76)

Zákonodarca sa však s touto situáciou „vysporiadal“ v § 57 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchatel'a. Peňažný trest neuloží, ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť. Z toho vyplýva, že osobné a majetkové pomery páchatel'a ovplyvňujú nielen citeľnosť peňažného trestu, ale aj samotnú možnosť jeho uloženia - súd jednoducho tento druh trestu neuloží, ak po dôkladnom skúmaní zistí, že odsúdený by ho nebol schopný zaplatiť. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Tdo/18/2020 zo dňa 24.3.2021)

Ešte je potrebné doplniť, že odvolací súd na rozdiel od súdu I. stupňa neukladal obžalovanému J. X., obžalovanému T. Z. st. a obžalovanému T. Z. ml. peňažný trest, nakoľko uvedeným obžalovaným bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že by spomenutí obžalovaní disponovali majetkom. Keďže existencia takého majetku hoci aj v skrytej forme, tak ako to uvádza okresný súd, nebola u zmienených obžalovaných preukázaná, je zrejmé, že títo obžalovaní by neboli schopní peňažný trest zaplatiť, resp. peňažný trest by bol nevyhnutelný, a teda peňažný trest nebolo možné uložiť.

K odvolacím námietkam obžalovaných:

K odvolaniu J. X.:

Navyše, obligatórnou náležitosťou obžaloby v zmysle § 235 Trestného poriadku nie je návrh konkrétnej výmery trestu odňatia slobody v rámci ustanovenej trestnej sadzby pre trest odňatia slobody a ani návrh na zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s konkrétnym stupňom stráženia. Ide o fakultatívnu možnosť prokurátora uviesť takýto návrh v obžalobe. A fortiori nemôže byť tento návrh záväzný pre príslušné súdy. Z historického a komparatívneho náhľadu na problematiku možno doplniť, že podľa § 315 ods. 1 zákonného článku č. 33/1986 o súdnom trestnom poriadku v znení neskorších predpisov [platný na území Slovenskej republiky do 1. augusta 1950, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 87/1950 Sb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok)] sa prokurátor (žalobca) nesmel v obžalobe (návrhu) o výške trestu, ktorý má byť uložený, vyjadriť. (47/2014, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 253/2014 zo dňa 6.5.2014)

K odvolacej námietke obžalovaného J. X., že súd mu uložil trest prísnejší ako navrhoval prokurátor, je nevyhnutné sa vyjadriť, že súd nie je viazaný návrhom prokurátora na uloženie trestu, nakoľko v zmysle čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy, pričom návrh výšky trestu nie je ani obligatórnou náležitosťou obžaloby.

Poriadny život pracujúceho človeka (§ 33 písm. g) Tr. zák.) vedie len ten, kto plní základné povinnosti občana tak v súkromnom živote, ako aj voči spoločnosti. Poriadny život pracujúceho človeka nemožno preto stotožňovať len s netrestanosťou. (R 59/1973, rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 2 Tz 69/72 z 9. augusta 1972)

K odvolacej námietke obžalovaného J. X., že súd mal aplikovať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, je potrebné sa vyjadriť, že nielen netrestanosť, ale aj plnenie základných povinností občana v súkromnom živote a voči spoločnosti determinujú vedenie riadneho života. U obžalovaného hodnotenie jeho osoby z Obce V. vyznieva negatívne. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že nie je možné priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona.

K odvolacej námietke obžalovaného J. X., že nemožno súhlasiť s tvrdením súdu, že bol organizátorom tejto skupinovej trestnej činnosti, a teda súd nemal aplikovať priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. k) Trestného zákona, je potrebné sa vyjadriť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, pričom ani v obžalobe pri právnej kvalifikácii nebol označený ako organizátor a ani v napadnutom rozsudku pri právnej kvalifikácii nebol označený ako organizátor v zmysle § 21 písm. a) Trestného zákona, ale naopak bol označený ako spolupáchateľ v zmysle § 20 Trestného zákona. Keďže na obžalovaného nebola podaná obžaloba ako na organizátora a obžalovanému ani nebolo oznámené sprísnenie právnej kvalifikácie, nebolo možné aplikovať priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. k) Trestného zákona, a teda táto odvolacia námietka je dôvodná.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada „nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio“. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu (zásada personálnosti trestu) tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Tr. zák.). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovne pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Tost 19/2015 zo dňa 23.6.2015)

K odvolacej námietke obžalovaného J. X., že uložený trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny a nezákonný, odvolací súd uvádza, že v prípade určovania adekvátneho trestu je potrebné zohľadniť ako funkciu generálnej prevencie, tak aj funkciu individuálnej prevencie s tým, že trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela. Vzhľadom na charakteristiku osoby obžalovaného vyplývajúcu z odpisu registra trestov (2 záznamy), výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR (8 priestupkov), pri prevahe poľahčujúcich okolností, vyhlásenie obžalovaného, považoval krajský súd uložený trest okresným súdom za neprimerane prísny, preto za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zákona per analogiam uložil obžalovanému trest miernejší, a to trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov.

K odvolacej námietke obžalovaného J. X., že uložený peňažný trest je uložený nezákonne a míňa sa jeho účelu, keďže nie je predpoklad, že by ho vedel vykonať, je dôležité uviesť, že uložený peňažný trest sa míňa účelu a nie je predpoklad, že ho obžalovaný vykoná, teda zaplatí, a to vzhľadom k tomu, že mu bol uložený 9-ročný nepodmienečný trest odňatia slobody, zároveň nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že by obžalovaný disponoval majetkom. Peňažný trest je možné totiž uložiť, ak obžalovaný získal alebo sa snažil získať majetkový prospech, prihliadnuc na jeho osobné a majetkové pomery, pričom ho súd neuloží, ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť. Existencia takého majetku hoci aj v skrytej forme, tak ako to uvádza okresný súd, nebola u obžalovaného preukázaná.

K odvolaniu T. Z. st. a T. Z. ml.:

K odvolacej námietke obžalovaného T. Z. st. a T. Z. ml., že súd im uložil trest prísnejší ako navrhoval prokurátor, je nevyhnutné sa vyjadriť, že súd nie je viazaný návrhom prokurátora na uloženie trestu,

nakoľko v zmysle čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky len súd rozhoduje o vine a treste za trestné činy, pričom návrh výšky trestu nie je ani obligatórnou náležitosťou obžaloby. (porovnaj 47/2014, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II.ÚS 253/2014 zo dňa 6.5.2014)

K odvolacej námietke obžalovaného T. Z. st. a T. Z. ml., že uložený trest v rámci napadnutého rozsudku je neprimeraný a nezákonný, nakoľko úprimne oľutovali skutok, v distribučnom reťazci vystupovali len ako záhradníci, je nevyhnutné sa vyjadriť, že v prípade určovania adekvátneho trestu je nevyhnutné zohľadniť ako funkciu generálnej prevencie, tak aj funkciu individuálnej prevencie a zároveň trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatelia. Nemožno opomenúť, že okresný súd uviedol ako dôvod mimoriadneho zníženia trestu per analogiam konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, na čo sa vzťahuje limit maximálneho zníženia trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 4 Trestného zákona. To znamená, že maximálne zníženie dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby môže predstavovať 6 rokov a 8 mesiacov. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, ktorý je pod zákonnou dolnou hranicou trestnej sadzby a v blízkosti mimoriadne zníženej dolnej hranice trestnej sadzby, nie je ani nezákonný a ani neprimeraný.

K odvolacej námietke obžalovaného T. Z. st. a T. Z. ml., že prvostupňovému súdu absentovali dôkazy a argumenty pre uloženie peňažného trestu, odvolací súd uvádza, tak ako u obžalovaného J. X., že uložené peňažné tresty sa mihajú účelu, nie je predpoklad, že ich obžalovaní vykonajú, teda zaplatia a to vzhľadom k tomu, že každému z nich bol uložený 7-ročný nepodmienečný trest odňatia slobody, zároveň nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že by obžalovaní disponovali majetkom. Peňažný trest je možné totiž uložiť, ak obžalovaný získal alebo sa snažil získať majetkový prospech, prihladnuc na jeho osobné a majetkové pomery, pričom ho súd neuloží, ak je zrejmé, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť. Existencia takého majetku hoci aj v skrytej forme, tak ako to uvádza okresný súd, nebola u obžalovaných preukázaná.

K odvolacej námietke obžalovaného T. Z. ml., že má dcéru, ktorá v súčasnosti študuje, na ktorú by neprimerane dlhé odlúčenie malo výrazne negatívny dopad, a k odvolacej námietke obžalovaného T. Z. st., že vzhľadom na vek a zdravotný stav, existuje reálny predpoklad, že sa vrátenia z výkonu tak dlhého trestu odňatia slobody ani nemusí dožiť, je potrebné sa vyjadriť, že v prípade určovania adekvátneho trestu je nevyhnutné zohľadniť ako funkciu generálnej prevencie, tak aj funkciu individuálnej prevencie a zároveň trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatelia. Okrem toho trest uložený okresným súdom už aj tak je pod dolnou hranicou zákonnej trestnej sadzby a v blízkosti mimoriadne zníženej dolnej hranice trestnej sadzby.

K odvolacej námietke obžalovaného T. Z. st., že navrhol pri ukladaní trestu zohľadniť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. d), j), l) Trestného zákona, je nevyhnutné sa vyjadriť, že okresný súd v napadnutom rozsudku priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. K poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona je potrebné poznamenať, že nielen netrestanosť, ale aj plnenie základných povinností občana v súkromnom živote a voči spoločnosti determinujú vedenie riadneho života. (porovnaj R 59/1973, rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 2 Tz 69/72 z 9. augusta 1972) U obžalovaného nebolo vedenie riadneho života preukázané. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že nie je možné priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona. Nemožno priznať ani poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. d) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný síce od roku 2015 spĺňal kritérium 60 rokov v čase spáchania skutku, ale nebolo preukázané, že táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť.

K odvolacej námietke obžalovaného T. Z. ml., že navrhol pri ukladaní trestu zohľadniť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), l) Trestného zákona, je potrebné uviesť, že okresný súd v napadnutom rozsudku priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. K poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona je potrebné poznamenať, že nielen netrestanosť, ale aj plnenie základných povinností občana v súkromnom živote a voči spoločnosti determinujú vedenie riadneho života. U obžalovaného nebolo vedenie riadneho života preukázané. Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že nie je možné priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona.

K odvolaniu V. B.:

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona : Súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona : V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

1. Výnimočnosť použitia § 40 ods. 1 Trestného zákona o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom vyplýva aj po jeho novelách už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti. (61/1996 ZSP)

K odvolacej námietke obžalovaného V. B., že obžalovaný sa pri prvom výsluchu priznal, oľutoval spáchanie skutku, má vysoký vek, je v zlej sociálnej situácii a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, je nevyhnutné uviesť, že mimoriadne zníženie trestu je možné aplikovať len výnimočne, pričom nejde o pravidelný postup súdu, a teda jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce okolnosti.

Nemožno opomenúť, že okresný súd uviedol ako dôvod mimoriadneho zníženia trestu postoj obžalovaného k trestnej činnosti, ku ktorej sa od začiatku priznával a opísal spôsob jeho páchania, ako aj postavenie spoluobžalovaných, čím uľahčil vyšetrovanie, ako aj skutočnosť, že trestnú činnosť nepáchal po tak dlhý čas ako ostatní spoluobžalovaní a nemal z nej žiadny prospech.

Odvolací súd je toho názoru, že neboli splnené zákonné podmienky na použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona., nakoľko skutočnosti uvádzané okresným súdom sú okolnosti, ktoré samy osebe sú len všeobecnými poľahčujúcimi okolnosťami v zmysle ustanovenia § 36 písm. l) Trestného zákona.

Zníženie trestu okresným súdom podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona je nesprávne a nezákonné.

Okresný súd mimoriadne znížil trest v zmysle § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, per analogiam konaniu o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, na čo sa vzťahuje limit maximálneho zníženia trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 4 Trestného zákona, kedy maximálne zníženie dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby môže predstavovať 6 rokov a 8 mesiacov, čo spôsobilo, že trest uložený okresným súdom v trvaní 6 rokov bol nezákonný.

Pokiaľ chcel okresný súd mimoriadne znížiť trest v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, mal zároveň rozhodnúť s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

V tretej časti, šiestej hlave Trestného poriadku o odvolaní a konaní o ňom (§ 306 až 329) v § 322 ods. 3 vety druhej Tr. por. sa premieta zásada zákazu reformatio in peius (t.j. zákaz zmeny k horšiemu), čo v praxi znamená zákaz zmeny napadnutého rozhodnutia v neprospech obžalovaného na podklade opravného prostriedku podaného len v jeho prospech. Preto súd rozhodujúci o odvolaní, ani súd, ktorému vec bola prikázaná, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, nemôže zmeniť rozhodnutie v neprospech osoby, ktorá ako jediná podala odvolanie alebo keď len v jej prospech bolo podané odvolanie inou oprávnenou osobou (pozri tiež § 327 ods. 2 Tr. por.) V zmysle § 322 ods. 3 vety druhej Tr. por. (rovnako v zmysle § 327 ods. 2 Tr. por.) za zmenu rozhodnutia v neprospech obžalovaného treba považovať zmenu v ktoromkoľvek výroku, ak zhoršuje postavenie obžalovaného a priamo sa ho dotýka. Nejde teda len o následky trestnej zodpovednosti v podobe trestu. Zmena k horšiemu, teda zmena v neprospech obžalovaného sa môže prejaviť najmä v skutkových zisteniach, napr. vo väčšom rozsahu spáchanej trestnej činnosti, v použitej právnej kvalifikácii, druhu a výmere trestu, druhu a forme ochranného opatrenia, ako aj v rozsahu spôsobenej škody. (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 15/2011 zo dňa 6.12.2010, sp.zn. Tpj 102/2010)

Nakoľko chýba odvolanie prokurátora, nemohol odvolací súd toto pochybenie okresného súdu napraviť, nakoľko by rozhodol v neprospech obžalovaného.

Keďže okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov už aj tak bol mimoriadne znížený pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby, pričom okolnosti uvedené v odôvodnení odvolania nepredstavujú výnimočné okolnosti, nebolo možné ešte viac znížiť trest.

K trestu prepadnutia veci bolo nevyhnutné len poznamenať, že pri zaistenom mobilnom telefóne mal súd dostatočne preukázané, že bol použitý na komunikáciu pri distribúcii drog.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že uložením trestov došlo k porušeniu Trestného zákona, a preto v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovaným J. X., T. Z. st., a T. Z. ml. a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom o treste vo vzťahu k uvedeným obžalovaným tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Naproti tomu z vyššie uvedených dôvodov podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného V. B..

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasom 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.